

V Praze dne 10. května 2012
Č.j.: 413/12

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu

zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, nahrazující současný zákon č. 253/2000 Sb., o mezinárodní pomoci při správě daní a o změně zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, ke změně zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, a zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky

Úvod:

Toto stanovisko reaguje na „Závěrečnou zprávu o hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad – RIA“ obsaženou v Důvodové zprávě na str. 17 – 24.

Návrh zákona usiluje o zjednodušení některých postupů nebo úkonů správce daně v rámci provádění mezinárodní spolupráce (např. doručování) a jasnější úpravu provádění mezinárodní spolupráce na základě mezinárodních smluv.

Předložená RIA analýza má osm stránek textu, není navrženo variantní řešení, neboť předpis EU by měl být do českého právního řádu transponován zcela.

Připomínky a návrhy změn:

- Považujeme za nezřetelné vymezení zákonné pravomoci orgánů k provádění tohoto výkonu státní moci s mezinárodními aspekty, což neodpovídá primárnímu požadavku jak Ústavy, tak Listiny základních práv a svobod, podle nichž lze státní moc vykonávat jen v přesně vymezených hranicích zákonem.
- **z § 3 odst. 1** vyplývá, že provádění mezinárodní spolupráce **zabezpečuje Ministerstvo financí,**

- pak se určitá nedefinovaná míra kompetence k provádění mezinárodní spolupráce s orgány jiných států dostane na jakýsi **ústřední kontaktní orgán**, kterým může být podle § 6 odst. 1 jen správce daně a
- bez jeho ingerence dojde k případnému pověření dalšího **kontaktního orgánu**, zřejmě již ne ústředního, ale také Ministerstvem financí. Tento kontaktní orgán musí být rovněž správcem daně a o jeho pověření se ústřední kontaktní orgán posléze vyrozumí, přičemž se jedná o jemu podřízeného správce daně. Dále se dovídáme v doprovodné novele zákona o finanční správě a celního zákona, že kompetence k výkonu pověřeného ústředního kontaktního orgánu a kontaktního orgánu mají orgány finanční správy a celní orgány po pověření Ministerstvem financí. Již nikde se nedovíme, zda to bude pověření „**natrvalo**“, „**na dobu určitou**“ či „**ad hoc**“.
- Bylo by také dobré znát odpověď na otázku, proč, když je lhůta pro kontaktní místo k poskytnutí informace stanovena § 10 odst. 2 intervalem „**bezodkladně, nejpozději do dvou měsíců ode dne obdržení žádosti, a nemá-li takové informace k dispozici, poskytne je nejpozději do šesti měsíců ode dne obdržení žádosti**“, je oproti tomu zcela nelogicky zkrácena lhůta pro kontaktní místo ohledně povinnosti vyrozumět kontaktní místo jiného státu o důvodech neposkytnutí informací o datu, kdy lze předpokládat, že požadované informace poskytne na interval „**bezodkladně, nejpozději však do tří měsíců ode dne obdržení žádosti**“. Co když to zjistí až posléze? Dojde ke spolupráci a k výměně informací či nikoliv?

Při hodnocení nebylo předkladatelem dostatečně vymezeno, oč je širší možnost výměny informací na základě předkládaného návrhu zákona na rozdíl od již účinných smluv o zamezení dvojího zdanění uzavřených jednotlivými státy, kterých je dle důvodové zprávy více než 81.

Nebyl tak dostatečně prokázán účel zákona.

Na začátku textu zákona je vymezeno, v kterých případech se podle tohoto zákona nepostupuje (§1 odst. 6 zákona) nicméně ke konci textu zákona se ve speciálním ustanovení uvádí informace zcela opačná.

„Podle tohoto zákona se **nepostupuje** při

- a) *vzájemné pomoci mezi příslušnými státy v trestních věcech,*
- b) *mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek,*

a za daně se nepovažuje

- a) pojistné na sociální zabezpečení a pojistné na veřejné zdravotní pojištění placené jinému členskému státu nebo jeho územnímu nebo správnímu celku nebo veřejnoprávním institucím sociálního nebo zdravotního pojištění,

načež ke konci textu zákona se podle řazení v textu ve speciálním ustanovení je napsáno, že to až tak neplatí, protože podle § 22 se logicky předpokládá použití přijatých informací i pro zjištění, stanovení nebo zabezpečení úhrady

- finančních pohledávek vymezených pro účely mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek, nebo
- pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.

Není tedy zcela zřejmé, jaký záměr tento rozpor ukrývá.

Dále doporučuji vysvětlit (§ 22/2), že informace, které byly poskytnuty kontaktnímu místu v rámci mezinárodní spolupráce, mohou být použity ve správním nebo soudním řízení týkajícím se porušení daňových předpisů, včetně trestního řízení, se zcela nesrozumitelným dovětkem, „aniž jsou dotčeny příslušné předpisy upravující trestní řízení.“

Závěr:

Komise RIA doporučuje dopracovat Zprávu RIA o výše uvedené připomínky a poté předložit Legislativní radě vlády k dalšímu projednání.

Zpracoval: Ing. Jiří Nekovář

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc.
předseda komise